

مقامِ مرد قلندر و رائے افلاک است

محترم عاصی کرنالی صاحب نے یہ نظم شاہ جی کی حیات میں کھی اور ان کی خدمت میں حاضر ہو کر سنائی۔

زبانِ فیض بیانِ فقط رگ تاک است
چکیدہ اش سے ناب است و گوہر پاک است
جو لب کشا بہ تلاوت شود و لم گوید
کہ عندلیبِ گلستانِ شاہ لولاک است
بیابہ او، اگر زہرِ کفر روزی شد
جو گفتگو بکند، حرفِ حرفِ تریاک است
بہ خاک اگرچہ نشیند، بہ خاکیان سازد
مقامِ مرد قلندر و رائے افلاک است
جنونِ او کہ بہ ارض و سماخی گنجد
تعارفِ زمقش بہ عجزِ ادراک است
بہ فصلِ لالہ چہ حال است مرد عارف را
کہ جیبِ غنچہ، ولے دامنِ دلش چاک است
سلامِ شوق بہ دیوانہ کہ درستی
نفسِ کشید و گریبانِ زندگی چاک است
گنگہ فسون و ادا سر و گفتگو اعجاز
زدین و دلِ ببردیم کہ فتنہ ہالاک است
فلطِ روندِ مریدان و شیخِ ما نام
خطا زنا و جبینِ کرمِ عرقِ ناک است
صد آفتاب نہادند در دلِ پاکش
اگرچہ پیکرِ موسیٰ ز ذرہ خاک است
خدا نکرده کہ ہادے بدیں چراغِ رسد
کہ ایں تجلیِ آخرِ نورِ افلاک است
بگو بہ شعلہ نازے کہ خیز و در ماگیر
وجودِ اہلِ تمنا تمامِ خاشاک است

پروفیسر عاصی کرنالی